

§ 6. Przedsiębiorstwa skupu obowiązane są prowadzić dokumentację skupu zawierającą co najmniej następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres producenta,
- 2) nazwę, wybór, ilość, cenę jednostkową i wartość skupionego towaru.

§ 7. Uprawnienia do zakupywania od producentów towarów wymienionych w § 1 przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej określają przepisy o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 8. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o organach do spraw skupu prezydiów powiatowych rad narodowych, rozumie się przez to również organy do spraw skupu prezydiów miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

66

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 1 marca 1968 r.

w sprawie wywozu świeżych owoców, warzyw i ziemniaków wczesnych przez nie uspołecznionych producentów oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 zarządzenia nr 28 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o skupie i obrocie hurtowym owocami, warzywami i ziemniakami wczesnymi (Monitor Polski Nr 10, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezydja wojewódzkich rad narodowych mogą zarządzić, w trybie określonym przepisami o wydawaniu przepisów przez rady narodowe, że na wywóz wszystkich lub niektórych gatunków świeżych owoców i warzyw oraz ziemniaków wczesnych na teren innego województwa przez nie uspołecznionych producentów oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej wymagane jest zezwolenie.

2. Zezwoleń udzielają organy do spraw skupu prezydiów powiatowych rad narodowych.

3. Obowiązek uzyskiwania zezwoleń może być wprowadzony tylko w stosunku do owoców, warzyw i ziemniaków wczesnych wywożonych w ilościach:

- 1) przekraczających 1.000 kg przy przewozach pojazdami samochodowymi,

2) pełnowagonowych przy przewozach kolejowych.

4. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do osób posiadających zezwolenia na prowadzenie handlu owocami, warzywami i ziemniakami wczesnymi, wydane na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 224, z 1960 r. Nr 52, poz. 303 i z 1963 r. Nr 22, poz. 113).

§ 2. Zezwolenia na przewóz koleją udziela się przez zamieszczenie adnotacji na liście przewozowym. W innych wypadkach (§ 1 ust. 3 pkt 1) zezwolenie powinno być udzielane w formie decyzji, zawierającej w szczególności: nazwisko i imię oraz adres osoby, której udzielono zezwolenia, określenie ilości i rodzaju wywożonych owoców, warzyw i ziemniaków wczesnych, oznaczenie miejsca wysyłki i przeznaczenia oraz termin ważności zezwolenia.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 20 lipca 1960 r. w sprawie wywozu świeżych warzyw i owoców przez producentów oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr 64, poz. 305).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: *F. Pisula*

67

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 29 lutego 1968 r.

w sprawie poboru w 1968 r.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. W okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1968 r. prezydja wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) i powiatowych (miejskich w miastach

stanowiących powiaty miejskie, a w miastach wyłączonych z województw — dzielnicowych) rad narodowych — za pośrednictwem wojewódzkich i powiatowych komisji poborowych przy współudziale dowódców okręgów wojskowych, szefów wojewódzkich i powiatowych (miejskich, dzielnicowych) sztabów wojskowych oraz prezydów rad narodowych niższych stopni — przeprowadzą pobór mężczyzn:

- 1) urodzonych w roku 1949,
- 2) urodzonych w latach 1948, 1947, 1946, 1945 i 1944, którzy:
 - a) dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na stan zdrowia, utrzymywanie rodziny, wykonywanie zawodu, odbywanie studiów lub pobieranie nauki,
 - b) podczas poboru w roku 1967 zostali przeznaczeni do odbycia zasadniczej służby wojskowej, lecz nie powołano ich do tej służby przed rozpoczęciem poboru w 1968 r. — jeżeli zostaną wezwani do poboru w drodze wezwania imiennego,
 - c) w latach ubiegłych zostali zaliczeni do ponadkontyngentu — jeżeli zostaną wezwani do poboru w drodze wezwania imiennego,
 - d) byli obowiązani stawić się do poboru, lecz z jakichkolwiek powodów nie dopełnili tego obowiązku i do-

tychczas nie mają uregulowanego stosunku do powszechnego obowiązku obrony;

- 3) bez względu na rok urodzenia, którzy zostali w 1967 r. zwolnieni z zasadniczej służby wojskowej z powodu uznania ich za jedynych żywicieli rodzin, jeżeli nie zostali przeniesieni do rezerwy.

§ 2. Do poboru w terminie określonym w § 1 zostaną również wezwani mężczyźni, którzy ukończyli 17 lat życia i ochotniczo zgłoszą się do:

- 1) odbycia zasadniczej służby wojskowej lub długoterminowej zasadniczej służby wojskowej,
- 2) służby wojskowej w charakterze uczniów wojskowych szkół zawodowych lub słuchaczy akademii wojskowych.

§ 3. 1. Ustala się ogłoszenie poboru na terenie całego kraju na dzień 18 marca 1968 r.

2. Właściwe organy prezydów gromadzkich, miejskich, dzielnicowych rad narodowych oraz rad narodowych osiedli spowodują rozplakatowanie obwieszczeń o poborze w dniu wymienionym w ust. 1 w miejscach najbardziej uczęszczanych i widocznych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: M. Moczar

Minister Obrony Narodowej: M. Spychalski

68

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 22 lutego 1968 r.

w sprawie upoważnienia niektórych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej do legalizacji drogomierzy i szybkościomierzy pojazdów.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej nadzorowane przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej, wymienione w załączniku do zarządzenia, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, do legalizacji drogomierzy pojazdów oraz użytkowych wskazujących i rejestrujących szybkościomierzy pojazdów (z wyjątkiem motocykli), wymienionych pod lp. 11 i 26 lit. a) wykazu narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 5 października 1966 r. w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji (Monitor Polski z 1966 r. Nr 58, poz. 282 i z 1967 r. Nr 28, poz. 133).

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa upoważnione są do legalizacji:

- 1) drogomierzy oraz użytkowych wskazujących i rejestrujących szybkościomierzy pojazdów, stosowanych w pojazdach należących do tych przedsiębiorstw;
- 2) drogomierzy oraz użytkowych wskazujących i rejestrujących szybkościomierzy pojazdów, stosowanych przez inne jednostki organizacyjne i osoby.

2. Zakres właściwości miejscowej przedsiębiorstw w sprawach legalizacji drogomierzy i szybkościomierzy pojazdów określa załącznik do zarządzenia, wymieniony w § 1.

§ 3. Przedsiębiorstwa dokonywać będą legalizacji narzędzi pomiarowych w zakresie wynikającym z upoważnienia, w trybie i na zasadach określonych ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) i wydanymi na jej podstawie przepisami.

§ 4. Czynności legalizacyjne wynikające z niniejszego zarządzenia mogą być wykonywane wyłącznie przez pracowników posiadających świadectwo zdania egzaminu w zakresie legalizacji narzędzi pomiarowych, wymienionych w § 1, wydane przez Centralny Urząd Jakości i Miar.

§ 5. Nadzór i kontrolę nad czynnościami legalizacyjnymi przedsiębiorstw sprawuje Centralny Urząd Jakości i Miar.

§ 6. Od decyzji przedsiębiorstw w sprawach związanych z legalizacją narzędzi pomiarowych, wymienionych w § 1, przysługuje odwołanie do Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: Z. Ostrowski